

i vort Klima, hvor vi efter det bekendte Suf have Vintertid i 9 Maaneder og 3 Maaneder, hvor der ikke er Sommer, at ville forhindre vore Børn i at nyde disse Sydfrugter. Hvorfor har Vorherre slagt Jorstellens i Klimaet? Fordi det er heldigt for Folkene, at der bliver knyttet Handelsforbindelse imellem Jordklodens forskellige Egne. Lad os derfor ikke lade os fange paa den Madding, der frister med Luksusstat paa disse uskyldige Ting, thi Beskyttelsen udvikler sig i Reglen saaledes, at lægger man Told paa den Slags fremmede Varer, kan man være sikker paa, at Told paa indenlandske Gulerødder, Løg, Æbler osv. kommer bag efter. Man maa altsaa være varjom over for enhver Luksusstat og huske paa, at uden for dette Ting, hvis fleste Medlemmer ere graahaarede, er der en hel Verden af juaa Bøesener, der med største Glæde tænke paa disse Varer. Min Fader var Sømand, og jeg husker godt, naar han kom hjem fra Middelhavet og satte sine Drengene ved Siden af en Appelsinfasse, hvor glade vi da bleve over de dejlige Frugter fra fremmede Lande, vi kun kendte af Dmtale. Det samme bør vi her i denne Sal arbejde hen til af Hensyn til Børnene; hvorfor skulle de ikke have Lov til paa deres Maade at nyde Livet? Vi have saamaend Pessimisme og Melankoli nok i vort lille Samfund, og hvor der kan stables en lille Smule Solskin og Glæde i Hjemmene, bør vi ikke forhindre det ved en hemmende Toldstat.

Der har endvidere været megen Tale om Stattebevillingsretten, og jeg tror ogsaa, det er en overordentlig vigtig Ting for Demokratiet at fastholde denne Ret. Men, mine Herrer, hvor bliver i Virkeligheden Stattebevillingsretten af, naar man gaar ind paa den Ide, at der ved Lovgivningens Medhjælp ikke alene skal svares Statter til Staten, men at der gennem Toldtariffen rundt om i Landet skal etableres private Statteopkrævningsanstalter? Hvor bliver, gentager jeg, i dette Tilfælde Stattebevillingsretten af? Det er i Virkeligheden aldeles meningsløst, naar man i demokratiste Kredse med begejstrede Ord taler om Børn for Stattebevillingsretten samtidig med, at man laver en stor Nabning, gennem hvilke Millionerne trille ud uden mindste Kontrol. I de fleste Lande faar man kun meget sparomme Oplysninger med Hensyn til Fordelingen af de Statter, der gaa ind i Statskassen, og de Statter, der gennem Toldbeskyttelsen dirigeres over i private Folks Lommer. Men i „The Nineteenth Century“, et meget anset engelsk Tidsskrift, ophjætes det for nogle Aar siden, at man havde foretaget

denne Opgørelse i to australske Kolonier, der ligge under lige klimatiske Forhold, og hvor altsaa en Sammenligning i hvert Fald er overordentlig berettiget. Den ene Koloni er Viktoria, og den anden hedder Ny Syd Wales. I den første findes der en vidt gennemført Toldbeskyttelse, i den sidstnævnte Koloni hersker Frihandelsstyret. I Kolonien Viktoria blev der anstillet grundige Undersøgelser for at komme til Klarhed om, hvorledes Statterne fordelte sig til Statskassen og til de private. Man kom til det endelige Resultat, at medens der til Statskassen af det samlede Stattebeløb paa ca. 60 Millioner Kr. gik 37 Millioner Kr. aarlig, blev der til den toldbeskyttede Industri udgivet 23 Millioner. Man foretog derefter en lignende Undersøgelse i Ny Syd Wales, hvor der ganske vist er nogen, men ringe Toldbeskyttelse. Der viste det sig, at Staten, der gik ind i Statskassen, udgjorde ca. 30 Millioner, medens den samlede Stat til Industrien kun udgjorde ca. 1¼ Million. Dette var ganske interessant; thi samtidig med, at man modtog disse Oplysninger, der vare støttede af paalidelige officielle Tal, viste det sig, at alle de Løfter, som Protectionisterne havde givet Befolkningen, vare forblevne uopfyldte. Der var langt flere selvstændige Eksamener blandt Haandværkere, handlende og industridrivende i Frihandelskolonien end i Søsterkolonien, der havde Toldbeskyttelsen. I denne arbejdede langt flere Kvinder i Fabrikker og Bærstæder end i Frihandelskolonien, og Formuen pr. Hoved voksede her langt hurtigere end i den toldbeskyttede Koloni. Det eneste Omraade, hvor i Virkeligheden den toldbeskyttede Koloni havde et Fortrin, hvis man kan kalde det saa, var med Hensyn til Fallitternes Antal; der stod Beskyttelseskolonien langt højere end Frihandelskolonien!

Vi have set Bevillingsretten blive drøftet i alle mulige lovgivende Forsamlinger, men læg vel Mærke til, mine Herrer! alle Begier, hvor Demokratiet, Befolkningens brede Lag, har ladet sig lokke ind paa denne Beskyttelses-Stat til private, er Reaktionen gaaet frem i en aldeles utrolig Grad, uden Hensyn til, om der har staaet en Kejser, en Konge eller en Præsident i Spidsen for Folket. Læg Mærke til, hvad der foregaar i denne Tid i de forenede Stater! Der staaer to Mand lige overfor hinanden og kapper om at maa Præsidentværdigheden, og hver har repræsentere de en Uandhed, der i økonomisk Henseende er af aldeles gigantisk Art, en Uandhed, der vil komme til at fremkalde de største Forstyrrelser og Ulykker, aldeles uden Hensyn til, om den ene eller den anden Kan-